

neškodí dřívějšímu bezelstnému držiteli. Jde tudíž v souzené věci o to, zda byli žalovaní v době, kdy byl učiněn náklad na věc, bezelstnými v tom směru, že Viktor P., jenž jim dal traktor k opravě, byl oprávněn s traktorem disponovati čili nic. Nižšími soudy bylo zjištěno, že tabulka žalující firmou na traktoru připevněná byla olejem a prachem následkem upotřebení traktoru zamazaná a nebyla proto tak nápadná a že žalovaní nebyli na tuto tabulku ani upozorněni, ani jim nebylo řečeno, že traktor patří žalobkyni. Nebylo tudíž důvodné příčiny, aby žalovaní pochybovali o tom, že Viktor P. byl oprávněn dáti jim traktor k opravě. Se zřetelem na vývody dovolání doličující, že žalobkynino vlastnictví bylo na traktoru vyznačeno způsobem na venek patrným, se podotýká, že podle vlastního tvrzení žalobkyně šlo jen o t. zv. zajišťovací převlastnění, jež bylo podle jejího názoru převedeno na ni tím, že přenechala traktor nadále v uschování a k řádnému užívání převodci Viktoru P. a že k nazačení vlastnictví žalobkynina byla na traktoru upevněna plechová tabulka s nápisem, vyznačujícím vlastnictví žalobkynino. Šlo tudíž o převod vlastnictví prohlášením podle § 428 obč. zák. (constitutum possessorium), což však při zajišťovacím převlastnění nestačí (srv. č. 2461, 3701, 9924 Sb. n. s.).

Čís. 16005.

Nelze zároveň vydati rozsudek na složení přísahy vyjevovací i na vydání dokladů, dokud vyjevovací přísaha nebyla složena, když bude oprávněnému teprve na základě složené vyjevovací přísahy možno blíže označiti doklady, jichž vydání požaduje. Jest vydati zatím jen dílčí rozsudek o žalobní žádosti na složení přísahy vyjevovací a podle § 190 c. ř. s. přerušiti řízení o žalobní žádosti na vydání dokladů.

(Rozh. ze dne 6. dubna 1937, Rv I 1227/35.)

Žalovaný byl od roku 1913 až do roku 1933 jednatelem žalující společnosti, byl pověřen vedením obchodních knih a povinen předkládati po uplynutí obchodního roku účetní uzávěrku. Poněvadž žalovaný nevydal žalující společnosti, jsoucí od roku 1933 v likvidaci, veškeré příslušné doklady k obchodním knihám a tvrdil, že dokladů těch nemá, domáhá se žalující společnost výroku, aby žalovaný byl uznán povinným I. udati, které obchodní knihy žalující firmy z let 1913 až 1933 spolu se všemi příslušnými doklady, účty, korespondencí, běžnými účty komitentů Poštovní spořitelny a ostatních peněžních ústavů, zvláště pak uzavřené účetní uzávěrky a výkazy zisku a ztráty k 31. srpnu toho kterého roku a ostatní příslušné doklady žalující firmy, ještě existují a kde se nalézají, a vykonati přísahu, že její údaje jsou správné a úplné; II. žalující firmě předložiti a odevzdati pod I. uvedené záznamy a obchodní knihy spolu se všemi doklady, při čemž se vyhrazuje žalující firmě právo blíže označiti tyto obchodní knihy a záznamy spolu s doklady pro nevykonání vyjevovací přísahy žalovaným. Nižší soudy uznaly podle žaloby.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolání, pokud jím byl potvrzen rozsudek prvního soudu pod I., t. j. ve výroku o vyjevovací přísaze a ve výroku útratovém, naproti tomu vyhověl dovolání v příčině výroku pod II., týkajícím se vydání dokladů, rozsudky obou nižších soudů zrušil a uložil prvnímu soudu, aby podle § 190 c. ř. s. přerušil řízení o žalobním nároku na předložení a odevzdání knih a dokladů, a pokračoval v něm až po výkonu přísahy vyjevovací.

D ů v o d y:

V souzeném případě jde o žalobu podle čl. XLII uvoz. zák. k c. ř. s., a to předně o složení přísahy vyjevovací, aby se zjistily doklady, o které žalobci jde, a pak o vydání těchto dokladů. V takovém případě nelze současně vydati rozsudek na složení přísahy vyjevovací i na vydání dokladů, když dosud nebyla vyjevovací přísaha složena. Teprve na základě složené vyjevovací přísahy bude žalobkyni možno blíže označit doklady, jichž vydání požaduje, takže dosud není dán podklad pro rozhodnutí, aby žalovaný mohl býti uznán povinným k jejich vydání. Žalobkyně také podle toho hledíc k ustanovení odstavce 3 čl. XLII řeč. zák., které je výjimkou z předpisu § 226 c. ř. s. o určitosti žalobní prosby, upravila žalobní žádost, vyhradivši si po složení vyjevovací přísahy oznámiti doklady, o jichž vydání žádá. Bylo proto vydati zatím jen rozsudek dílčí, odpovídající žalobní žádosti tak, jako se to stalo ve výroku rozsudku prvního soudu pod I., a řízení o druhé žádosti žalobní přerušiti podle § 190 c. ř. s. až do té doby, kdy žalovaný složí vyjevovací přísahu, neboť teprve pak bude možno doplniti návrh žalobní, aby konečný výrok rozsudečný byl určitý. Není přípustné, aby bližší určení předmětu a způsobu plnění bylo ponecháno v nejistotě a by rozsudek mohl po případě zavdati svojí nejasností a neurčitostí příčinu k novému sporu.

Čís. 16006.

Ochrana nesvéprávného nepominutelného dědice pozůstalostním soudem v nesporném řízení se týká jen číselného vyměření povinného dílu a jeho zajištění.

Pozůstalostní soud není oprávněn, aby v nesporném řízení zprostil povinný díl nepominutelného nezletilého dědice omezení svěřenským nástupnictvím, nařízeného poslední vůlí zůstavitelovou.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1937, R I 1080/36.)

Poslední vůlí ustanovil zůstavitel universálním dědicem veškerého svého movitého a nemovitého jmění svého jediného syna Jana K-a s tím, že může podle libosti disponovati s tímto jměním teprve, až dosáhne věku 28 let; nedočká-li se tohoto věku a nebude-li mít žádných potomků, připadá celé dědictví stejným dílem Hlávkovým kolegím studentským a Národohospodářskému ústavu v Praze. Zůstavitelův syn Jan K.,